

# Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 289.

Solgte Session.

70de Mode.

Løvedagen den 22de December Kl. 12.

(Fortfat.)

**J. A. Hansen** (fortsat): Jeg skal endvidere gjøre opmærksom paa, at denne Lov jo gjør et Tilbagefridt ligeoverfor Stole- raadene, idet Loven om disse jo tillader dem selv at vælge deres Formand, men efter denne Lov skal Amtmanden være født Formand i Amtsrådet. Naar der er anført, at Kjøb- stad og Land ikke nu godt efter den nærværende Ordning af Forholdet kunne forhandle sammen om Sygehuse, Arresthuse og andet. Saadant, saa skal jeg bemærke, at det er mig bekendt, at de meget godt kunne det, og jeg tvivler om, at man i alle de Dele af Landet, hvor de skulle have slige Bygninger tilfælles, vilde modtage en Lov som denne med nogen stor Tilfredshed, naar den ene Part i Amtsrådet var over- stemt af den anden. Nu høres Kjøbstæderne selvstændigt; Borgerepræsentanterne spørges selvstændigt og forhandle selvstændigt ved Siden af Amtsrådet; derved komme Kjøbstæderne til at optræde som en bestemt Myndighed ved Siden af Amtsrådet, medens de efter denne Lov ville være i Minoritet i selve Amtsrådet. Der er udtalt Noget med Hensyn til denne Lovs mulige Indvirkning i Fremtiden paa Lands- thingsvalgene, men for det Første kan jeg ikke ansee de her foreslaaede Raad for at være en større communal Indretning, end de nuværende Amtsråd, og jeg tror derfor ikke, at disse Amtsråd kunne komme ind under de Udtryk,

der i saa Henseende ere brugte i Grundloven, og for det Andet er det ikke saameget afgjørende for mig, hvad enten man kommer dertil eller ikke. Saavidt jeg kan bedømme det, der truer vor indre Udvikling her i Landet, er det mere Bureaukratiet end Aristokratiet. I Amts- rådet vil Bureaukratiet, selv om denne Lov ved- tages, ikke kunne sætte Noget ind, og vi kunne vistnok, antager jeg, til mere og mere at stræbe efter, at Demokratiet og Aristokratiet kunne virke og forhandle sammen. Det kan altsaa gjerne være, at vor Udvikling kunde føre derved, at man med Frihedens Interesse kunde ønske, at Landsthingsvalgene overgik til slige Raad, istæd- detfor at de skulde foregaae paa den Maade, som nu er Tilfældet. Jeg siger ikke, det vil skee, men jeg siger efter alle Tidens Sym- tomer stiller det sig for mig, som om det maa skee, kan komme til at ansees for et Held, at det skete, istædfor at det ved første Diefast synes at stille sig anderledes. Det er altsaa ikke herpaa, min Modstand mod Loven er støttet. Jeg har udtalt som min bestemte Mening, at det er for tidligt at give en saadan Lov, her- imod har jeg paa ingen Maade sagt, skjøndt det forekommer mig, at enkelte Ytringer have tydet her derpaa, at det var min Hensigt at standse Loven paa dette Trin; idet har aldeles ikke været min Tanke, men igangse vist er det min Mening, at naar man skal vedtage Loven, saa maa den nødvendigvis med Hensyn til Valgene til Amtsrådene undergaae en væsent- lig Forandring. Der er eet Punkt, som den- nede Minister aldeles ikke ytrede sig om, og dette Punkt er, naar vi opstille det som muligt, at vi ville gaae ind paa Loven, det næstfølgende